

Автор: Елена Янакиева

Рубрика: ❑ Отзиви

Публикувана: бр. 3, юни 2020

Използвам за заглавие на отзива си определението на Цветанка Панчева, посочено в увода на новата ѝ монография „Библиографски и дигитални измерения на българското краезнание“, защото смятам, че то отразява много точно разбирането ѝ за съвременното развитие на краезнанието.

Основните въпроси, на които Цветанка Панчева цели да даде отговор в последния си труд, са дали системата на краеведската библиография принадлежи на миналото, или може да се трансформира в ефективен информационен ресурс на краезнанието в електронна среда и да се използва в дигиталната конверсия на местното книжовно наследство, а краеведската библиографска информация да се превърне в канал за връзка към дигиталното съдържание.

На тези и много други сложни и особено актуални въпроси авторката отговаря положително. За всички, които познават научните изследвания на Цв. Панчева, последователното, логично и интелигентно поднесено ново изследване не е изненадващо. Монографията впечатлява с огромните теоретични познания, представени изчерпателно, анализирани задълбочено и пречупени през собствените научни разсъждения на авторката. Позицията, от която тя изхожда е, че местното книжовно-документално наследство, съхранявано в българските обществени библиотеки, би трябвало да се осмисля чрез взаимната свързаност на краеведската книжнина, краеведската библиография, която е нейният информационен образ, и дигиталните копия на тази книжнина, за електронния достъп до които служат данните от краеведската библиография. Всяка от тези три части има своето самостоятелно значение за местното книжовно наследство и достъпа до него, но взети заедно, те притежават по-голям историко-културен потенциал, който може да намери приложение в образованието, научните изследвания, личностното развитие, местното електронно управление и в редица други области.

Настоящата монография надгражда изследването за краеведската книжнина от същата авторка „Книжовни проекции на локалното или българското краезнание от Възраждането до днес“, (София, 2019) като доизяснява връзката ѝ с краеведската библиография и съвременния достъп до местни дигитални ресурси, притежавани в българските обществени библиотеки.

Изследването е структурирано в четири части, в които е разгледано развитието на краеведската библиография в България като информационна база на краезнанието на теоретично ниво; видовете и подвидовете указатели, формиращи системата на краеведската библиография, статистико-библиографски анализ на изданията ѝ от началото на ХХ в. досега. Последната глава изследва трансформациите на краеведската библиография в България през ХХI в...

Цялата статия можете да прочете,

ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списание ББИА](#)
[онлайн](#) !